

Fra Herodes til Pilatus og i Limbo igen.

Mens unge mænd sætter livet på spil på demokratiets forposter ude i Verden er der nogle småtskårne æreløse skiderikker, der skider på foreningslivets demokratiske spilleregler herhjemme. De har glemt den dag, hvor de højstemte gav hinanden håndslag på, at de ville efterleve deres egne vedtægter. De har osse glemt at lytte til det nonsens, de selv siger. Denne historie handler om den råddenskab, dele af foreningslivet (demokratiet) mistrives i herhjemme.

Se engang her:

Et medlem (vores ven) bliver ekskluderet af sin forening. En beslutning der senere godkendes uden behandling eller afstemning af en forsamling, der er groft decimeret. For at være sikker på udfaldet har foreningens formand til lejligheden kun indkaldt medlemmer af en vis observans. Vores ven har forud stillet nogle forslag til behandling i dette forum; men forsamlingen afviser behandling fordi vor ven ikke mere er medlem. Det generer ingen, at vores ven var fuldgyldigt medlem da han stillede sine forslag. Det fremgår af et famøst brev, formanden sendte. Der står osse at vores ven er dømt ude på livstid.

Hvad gør vores ven? Jo, han efterlyser et bevis for nogle af de påstande, der skulle kunne retfærdiggøre en eksklusion. Af det mærkelige brev han fik fremgår det, at det er en enig bestyrelse der står bag og at sagen er vendt med "foreningens sagfører".

- 1 - Vores ven beder derfor om at se korrespondancen mellem sagfører og forening.
- 2 – Han vil osse gerne se brevet genfremsendt med bestyrelsens personlige underskrifter i stedet for det, der foreligger i maskinskrevet form.

Han beder om lidt mere, men får en lang næse, fordi formanden forarget henviser til, at en sagførers udtalelse er hævet over enhver tvivl,- et bevis i sig selv. Dette argument går igen ved enhver henvendelse til foreningens formand og giver ingen svar. Vores hårdt prøvede ven prøver via DMF/KBH (en af foreningens sponsorer) at få hjælp til at få fremskaffet det materiale, han efterlyser. Til trods for at vores ven er medlem af DMF, nægter DMF via sin landsformand at hjælpe. I stedet tilbyder DMF økonomisk støtte, hvis vores ven vil lave et andet projekt, magen til det han er udelukket fra. Vores ven går uforknytt videre til DJBFA, som han osse er medlem af. På et møde med en overmåde følsom og lidt for aktivt lyttende kvindelig medarbejder, går det helt galt. Han må have set lidt slukøret ud, for hun var ude i noget med Post Traumatisk Stress Syndrom og noget psykologhjælp, - til vores ven altså.

Det var tidligere lykkedes vores ven via en tidligere ansat i DJBFA at fremskaffe et bevis for, at der ikke findes noget skriftligt mellem sagfører og formanden for den forening, vores ven er ekskluderet fra. Mærkværdigvis er denne sagfører bekendt med og tillader at en formand henviser til ham, hver gang han står og mangler et alibi. Det har vores ven og nogle senere tiltrådte, retskafne bestyrelsesmedlemmer fortalt ham,- inden de osse blev frosset ud.

Der er løbet meget vand under broen siden eksklusionen. 11 år efter eksklusionen (sidste år) indbetaler vores ven forsøgsvis et kontingent til den forening, der sendte ham over hegnet. Prompte får vor ven sit kontingent tilbage uden nogen forklaring. Det må betyde, at de samme argumenter der i sin tid blev fremsat, stadig gælder, herunder henvisning til foreningens sagfører, Det åbner selvfølgelig sagen igen; men hvis en sagfører ukritisk stiller sin stands hellige, ubestikkelige integritet til rådighed (uden udløbsdato), er han en æreløs person og en skændsel for sin stand.

De instanser som vores ven prøver at få til at indse, at hans rolle i sagen er principiel, vinkler den anderledes: Som en personsag; personfnidder, ikke noget at komme efter o. lign.

Sagen har mange facetter og der er flere eksempler: En formands trusler om afstraffelse til arrangør, hvis ikke vores ven tages af plakaten i forb. m. en festival (findes på skrift). Tabt arbejdsfortjeneste ved (i modsætning til tidligere) mangeårig udelukkelse fra optræden på foreningens festival, manglende KODA-indtægter, offentliggjorte bagvaskende udtalelser på generalforsamlinger i årene efter eksklusionen (findes refereret) og en helvedes masse meget mere nonsens, dummebøder og goda' mand økseskaft.

Her er persongalleriet i dette absurde stykke teater fra virkeligheden:

Vores ven: Børge Biceps Jensen, tidligere leder af (og ekskluderet af)
Foreningen: Copenhagen Bluesfestival - CBF
DJBFA: Sekretariatet. Tjill – Posttraumatisk kæphest.
DJBFA: Poul Henrik Jensen – får et udsagn fra CBF's "sagfører": intet skriftligt findes mellem CBF og ham
DMF: Anders Lauersen. Landsformand – tager sagen fra kbh's afd. og lover på et møde økonomisk støtte hvis....
Per Rehfeldt: Bisidder ved omtalte møde
Mere DMF: Michael Justesen formand kbh. afd. – ?
Sagfører: Casper Andreasen – Flerårig ordstyrer og medansvarlig for offentliggjorte referater ved CBF's Generalforsamlinger. Påstået sagfører for CBF. Ulønnet? Rådgiver på Jurakontoret for bl.a. DJBFA, DPA og Dansk Komponistforening.

Som udøvende musiker og komponist står jeg nu i et dilemma. Jeg aner ikke hvilken forening der fremover skal repræsentere mig. DMF og DJBFA har spillet fallit. Jeg har intet at gøre i en forening, der ikke evner at tage sig af deres egne og, jeg ønsker ikke et medlemskab af en forening, hvor en del af mit kontingent går til en sagfører af Andreasens kaliber.

Jeg starter med at melde mig ud af DMF:

Børge Biceps Jensen - CPR: 040648-0321